

Vanaf halfweg vorige eeuw werd deze geschiedenis geleidelijk aan weggeveegd, ondermeer daar de grote beuk is verdwenen en vervangen door de Chalet Boekzitting, iets dieper in de straat.

Weetje B: Het Sint-Pietersbos is de oostelijke uitloper van het Muziekbos. Dit vroegere privé-bos is ruim 52 ha groot. Het Muziekbos (50 ha) werd in de Eerste Wereldoorlog zo goed als kaalgekapt, maar het Sint-Pietersbos bleef bewaard. Er staat dan ook een unieke collectie oude zomereiken en Amerikaanse eiken, beuken en essen van 150 jaar oud. Dit oude bos is een geknipt biotoop voor onder meer de boomklever, de zwarte specht en de buizerd. Er staat ook heel wat unieke voorjaarsflora, met wilde hyacint, bosanemoon, kleine maagdenpalm en daslook. De Trosbeek die in dit bos ontspringt werd afgelopen voorjaar over een aantal meters op vissen bemonsterd. De aanwezigheid van de Rivierdonderpad was een aangename verrassing. Het reservaatgedeelte biedt de nodige rust aan ree en vos.

Weetje C: Midden in het Muziekbos vind je de Geuzentoren, een ronde toren opgetrokken in ijzerzandsteen. Ijzerzandsteen komt van nature voor op de toppen van de heuvelkam Kluisbos-Levierbos. Bouwheer M. Scribe liet zich in 1864 wellicht meeslepen door de 'folies' van die tijd om bizarre, romantische bijgebouwtjes op te trekken. Na een inspirerende wandeling in het bos in 1888 stonden Omer Wattez en zijn vriend, de dichter Pol De Mont, op de Geuzentoren het landschap te bewonderen. Er waren hier geen bomen maar een heidelandschap met hier en daar wat lage struiken. Men kon dus bij helder weer heel de Vlaamse Ardennen overschouwen, tot Doornik en Gent toe, hetgeen je nu nog enkel op de Hotond kan doen. Misschien is het daarom dat de toren ook wel eens in de volksmond "de verrekijker" werd genoemd. En sinds Pol De Mont toen uitriep: 'Maar dat zijn hier de Vlaamse Ardennen!', werd dit het koosnaampje voor deze parel van een streek.

Op een boogscheut van de Geuzentoren vind je een prehistorische grafheuvel uit het Bronstijdperk (circa 2.100-1.200 voor Christus). Centraal in de heuvel bevindt zich de grafkamer, waar twee urnen met verbrande beenderen van een man en een vrouw, assen en steenkool gevonden werden.

Paden waarvan de ligging minder duidelijk is, zijn voorzien van een trage wegebordje.

Gelieve op de paden te blijven en geen zwerfvuil achter te laten.

Meldpunt Trage Wegen Ronse

Voor alle vragen of opmerkingen rond trage wegen (onderhoud en toegankelijkheid, afsluiten van wegen, beschadiging van weginfrastructuur, zwerfvuil,) kan je terecht bij:
Meldpunt Trage Wegen Ronse
tragewegen@ronse.be of 055/232.751 (ma-vr 8u30-16u)

Verantwoordelijke uitgever: Luc Dupont

TRAGE WEGENWANDELING

MUZIEKBOS - SINT-PIETERSBOS

Ronse

9 Km

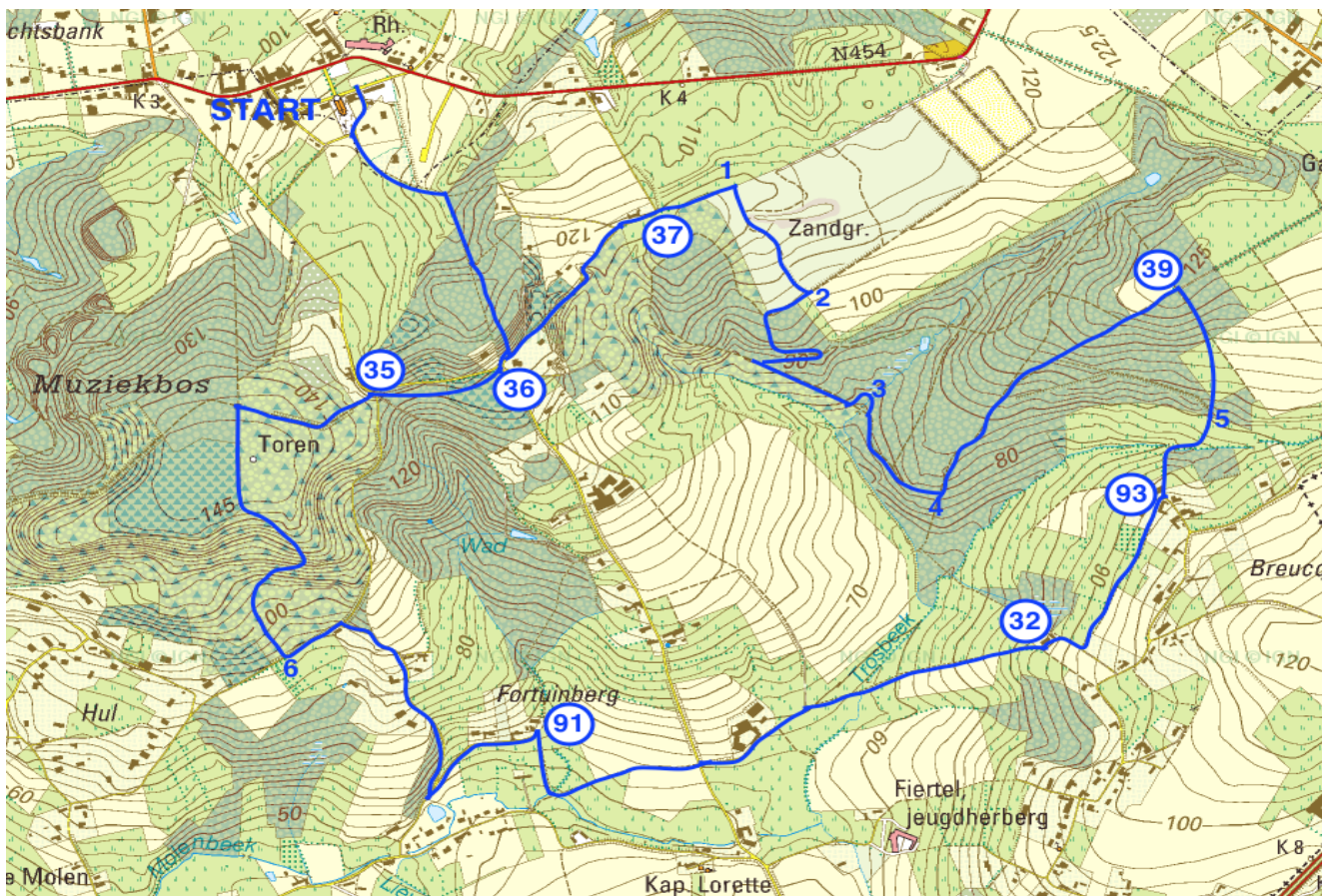
RONSE
stad met uitzicht

Trage wegen vzw

MILIEUFONT
OMER WATTEZ
Regionale Milieuvereniging

Natuurpunt
Vlaamse Ardennen *plus*

PRAKTISCH

Startplaats: Kerk Louise-Marie, La Salettestraat.

Bereikbaarheid: Openbaar vervoer: vanaf het station van Ronse brengt lijnbus 61 (Ronse — Oudenaarde) je tot aan de kerk Louise-Marie (halte: Etikhove Louise-Mariekerk, Maarkedal)

START WANDELING

Vanaf de kerk van Louise-Marie volgen we de weg naar knooppunt 36. Dit knooppunt wordt ook wel de "boekzitting" genoemd (**weetje A**). We slaan links af en volgen tot aan knooppunt 37. Daar wandelen we recht door (richting knooppunt 39). Na ongeveer 100 m hebben we aan onze linkerkant een mooi panorama (1).

We slaan rechts af en volgen de bosrand. Na ongeveer 200 m slaan we rechts af en komen zo in het Sint-Pietersbos (2) (**weetje B**). We volgen het bospad dat door paaltjes van het ANB wordt aangegeven. Na een paar honderd meter lopen we op het knuppelpad dat ons over de Trosbeek loodst (3). Het bospad maakt enkele honderd meter verder, juist na de stapstenen, een haakse bocht naar links (4) en een 500 m verder moeten we aan knooppunt 39, in een haakse bocht naar rechts het bospad naar beneden nemen (richting knooppunt 93).

Wanneer we zo de zuidoostrand van het bos bereiken kunnen we eventjes uitrusten op een ligbank (5). We volgen daarna het pad rondom de weide. Het pad klimt omhoog tot aan de geasfalteerde weg (Wilgenstraat, knooppunt 93).

We volgen de voetweg richting knooppunt 32.

Aankankelijk loopt deze voetweg links van de tuin van huisnummer 70 aan onze rechterkant. Na ongeveer 300 m belanden we op een grindweg. We slaan rechts af en buigen vóór het huis (nr. 42) naar links af. Na 50 m, aan knooppunt 32, slaan we rechts af en volgen de voetweg richting knooppunt 36. Onderweg hebben we aan onze rechterkant een mooi overzicht over de Kanarieberg.

Juist voorbij het tweede hekken gaan we rechtdoor tot aan het kruispunt met de Kanarieberg (we verlaten hier dus de weg naar knooppunt 36). We steken deze straat over en volgen de voetweg rechtdoor. Na ongeveer 300 m slaan we rechtsaf en volgen het grindpad tot aan knooppunt 91.

We slaan links af (Fortuinberg, richting knooppunt 58) en 100 m verder rechts af (Houtstraat). We maken een steile klim langs deze geasfalteerde weg. Boven-aan slaan we even verder linksaf (Bosrede) en na ongeveer 300 m slaan we rechts af zodat we in het Muziekbos terecht komen (6). We volgen het Geuzentorenpad van het ANB (paaltjes met het rode driehoekje). Na een steile klim komen we op de top van de Muziekerberg en zien we aan onze linkerkant een open plek. Dit is de heideherstelzone.

Aan onze rechterkant kunnen we de geuzentoren en grafheuvel bekijken (**weetje C**).

Even verder komen we op een brede bosweg die we naar rechts volgen tot knooppunt 35 en achtereenvolgens tot knooppunt 36 (Boekzitting). Daar slaan we links af en volgen zo de weg tot aan de kerk van Louise-Marie.

Weetje A: De plaats is genoemd naar de "Zitting aan de Beuk", een middeleeuws gerechtshof met schandpaal, stijl vierschaar. Boekzitting zou een verbastering zijn van "boetezitting", je moest vastgeketend aan de oude beuk zitten mediteren of "boete doen" over je misdaden.